

- 31) wynagrodzeń finansowanych z funduszu Skarbu Państwa, wypłacanych urzędnikom państwowym zwalnianym w trybie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132),
- 32) dodatków wyrównawczych i świadczeń pieniężnych finansowanych z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej, udzielanych pracownikom zwalnianym z urzędów naczelnych i centralnych organów administracji państwowej.
2. Do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się również honoraria wypłacane:
- 1) dziennikarzom za pracę dziennikarską przez macierzystą redakcję, z tym że w Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” przez redakcję macierzystą rozumie się w Warszawie Zespół Polskiego Radia albo Zespół Telewizji Polskiej, a w terenie — rozgłośnię radiową albo ośrodek telewizyjny bądź ośrodek radiowo-telewizyjny (z uwzględnieniem programu ogólnopolskiego),
  - 2) pracownikom własnym za prace związane z przygotowaniem, realizacją i organizacją programu radiowego i telewizyjnego w Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, w ośrodku telewizyjnym bądź ośrodku radiowo-telewizyjnym albo rozgłośni radiowej oraz wynagrodzenia za pracę dla terytorialnie właściwego ośrodka telewizyjnego (ośrodka radiowo-telewizyjnego) i programu ogólnopolskiego,
  - 3) pracownikom za realizację i opracowanie filmów w jednostkach do tego uprawnionych,

w wysokości nie przekraczającej trzykrotnej średniej płacy w gospodarce uspołecznionej, bez uwzględnienia przemysłu wydobywczego, ustalonej na podstawie danych statystycznych za rok poprzedzający zgłoszenie wniosku o świadczenie i ogłoszonej przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.”

- 3) w § 6 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Jeżeli nie można ustalić okresu, za jaki składniki wynagrodzenia zostały wypłacone, dolicza się je do wynagrodzenia za miesiąc, w którym nastąpiła ich wypłata.”

- 4) w § 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli pracownik pobierał zasiłek chorobowy przez część miesiąca, podstawę wymiaru stanowi wynagrodzenie wypłacone za ten miesiąc, uzupełnione o kwotę zasiłku. Jednak na wniosek pracownika wynagrodzenie z miesiąca, w którym przysługiwał zasiłek, podlega wyłączeniu i jest przyjmowane wynagrodzenie z kolejnego miesiąca poprzedniego.”

- 5) w § 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli pracownik był zatrudniony przez okres krótszy niż miesiąc, podstawę wymiaru stanowi wynagrodzenie, które otrzymałby na podstawie umowy o pracę, gdyby pracował przez pełny miesiąc, albo wynagrodzenie, jakie otrzymywali inni pracownicy tego zakładu pracy, zatrudnieni w tym samym lub podobnym charakterze i o podobnych kwalifikacjach w tym miesiącu zatrudnienia, w którym pracownik przerwał pracę, jeżeli na podstawie umowy o pracę nie można ustalić wynagrodzenia.”

§ 2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r. i ma zastosowanie przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytur i rent, o których przyznanie zgłoszono wnioski począwszy od tej daty.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski

284

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 października 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zgłaszania pracowników do ubezpieczenia społecznego oraz składek na to ubezpieczenie.

Na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 42, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1987 r. w sprawie zgłaszania pracowników do ubezpieczenia społecznego oraz składek na to ubezpieczenie (Dz. U. Nr 37, poz. 211) w § 6 po pkt 5 dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

- „6) nagród okolicznościowych wypłacanych w związku z uroczystym dniem lub też należących do sfery praw honorowych,
- 7) dodatkowych świadczeń pieniężnych bądź wartości świadczeń w naturze nie mających charakteru deputatu, przyznawanych na podstawie przepisów szczególnych (kart branżowych), np. ekwiwalentu pieniężnego

z tytułu zwrotu kosztów przejazdów urlopowych, świadczeń na pomoce naukowe dla dzieci, świadczeń przyznanych z okazji uroczystych dni, jak tradycyjne „barbórkowe”, korzyści materialnych zapewnionych pracownikom w układach zbiorowych pracy lub w umowach indywidualnych, a polegających na uprawnieniu do zakupu po cenach niższych niż detaliczne niektórych artykułów lub przedmiotów, korzystania

z bezpłatnych lub częściowo odpłatnych przejazdów środkami lokomocji, z biletów teatralnych, kinowych itp.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

285

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie utraty życia lub poniesienia uszczerbku na zdrowiu albo szkody w mieniu podczas udzielania pomocy Służbie Bezpieczeństwa lub Milicji Obywatelskiej.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych mu organów (Dz. U. Nr 38, poz. 172) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 maja 1984 r. w sprawie świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie utraty życia lub poniesienia uszczerbku na zdrowiu albo szkody w mieniu podczas udzielania pomocy Służbie Bezpieczeństwa lub Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 30, poz. 151 i z 1987 r. Nr 8, poz. 48) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

- a) w ust. 1 kwotę „2.500 zł” zastępuje się kwotą „10.000 zł”, a kwotę „10.000 zł” — kwotą „40.000 zł”,
- b) w ust. 3 kwotę „50.000 zł” zastępuje się kwotą „200.000 zł”,

2) w § 5:

- a) w ust. 2 kwotę „250.000 zł” zastępuje się kwotą „1.000.000 zł”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Jeżeli do odszkodowania uprawnieni są równocześnie małżonek i jedno lub więcej dzieci, odszkodowanie przysługuje w wysokości określonej w ust. 2, zwiększonej o 200.000 zł na każde dziecko.”,
- c) w ust. 4 kwotę „50.000 zł” zastępuje się kwotą „200.000 zł”,
- d) w ust. 5 kwotę „125.000 zł” zastępuje się kwotą „500.000 zł”, a kwotę „50.000 zł” — kwotą „200.000 zł”,

e) w ust. 6 kwotę „50.000 zł” zastępuje się kwotą „200.000 zł”,

3) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. 1. Kwoty jednorazowych odszkodowań ulegają corocznemu podwyższeniu o taki procent, o jaki wzrosło przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce społecznej w roku poprzedzającym rok podwyżki. Kwoty jednorazowych odszkodowań wynikające z podwyżki zaokrągla się w górę do pełnego 1.000 zł.

2. W sprawach szczegółowych zasad i trybu podwyższania kwot, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy § 5 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1988 r. w sprawie podwyższania niektórych świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 29, poz. 199)”.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do spraw o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadków, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany takim wypadkiem albo związek śmierci poszkodowanego z takim wypadkiem został stwierdzony począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy § 1 pkt 2 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

286

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania usług hotelarskich, kempingowych i turystycznych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 1983 r. w sprawie wykonywania usług ho-

telarskich, kempingowych i turystycznych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 62, poz. 285) w § 4 w ust. 1 w pkt 3 lit. b) wyrazy „w jednostkach gospodarki uspołecznionej” skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*